

[Stavad]

står de har, de jurister, som vi har til at rådgive os her i huset.

Det er mit grundlag for at sige det, jeg har sagt her i dag, fru Kirsten Jacobsen, og jeg forstår, at hvis fru Kirsten Jacobsen har den samme overbevisning, som jeg har fået gennem de samtaler, der har været ført, er vi enige i udgangspunktet. Jeg ville også have undret mig, hvis ikke vi havde været det, for ingen i dette hus kan efter min opfattelse leve med eller acceptere – hverken stiltiende eller ved en handling – at man sætter aktioner i værk over for borgerne, som man ved er ulovlige. Det bør ingen i dette hus kunne medvirke til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Man skal ikke grave grøfter dér, hvor der ingen grøfter er, og jeg er helt overbevist om, at hr. Stavad og jeg slet ikke er så uenige. Jeg er også overbevist om, at hr. Stavad har ret, når det bliver fremført, at en masse eksperter har sagt, at vi ikke har det nødvendige lovgrundlag.

Men mit spørgsmål er: Er de samme eksperter blevet spurgt, om det er muligt at skaffe os et lovligt retsgrundlag? Jeg mener, at kan vi komme så langt frem under udvalgsarbejdet, at vi begynder at undersøge den slags ting, er vi i hvert fald kommet et stykke på vej. Jeg tænker på, hvad der skete, da det gik op for hele Danmarks befolkning, at man i årevis havde opkrævet ulovlige gebyrer. Da var der et flertal her, der syntes, at det var o.k. med de gebyrer, for de indgik jo i finansloven, og så gik man ned og lovliggjorde dem med en lov.

Det er den slags ting, hr. Stavad, jeg vil have efterprøvet, og jeg synes – som hr. Glønborg sagde – at intet skal være uforsøgt for at skaffe os ud af den helt fuldstændig uacceptable situation, vi er i i øjeblikket. Dér tror jeg hr. Stavad er enig med mig. Og så vil formålet med Fremskridtspartiets beslutningsforslag være opnået, nemlig at Skatteudvalget begynder at undersøge, om man kan skaffe sig et lovgrundlag, som gør det muligt enten at opkræve de penge, der er opgivet, eller finde en anden facon at gøre dette her mere retfærdigt på, simpelt hen vende alle sten. Det viser sig jo, at der er et flertal, der ønsker det, og det er flot. Det er Fremskridtspartiet helt tilfreds med. Vi har ikke fremsat dette forslag, fordi det var det, der

skulle vedtages, men fordi der skulle gøres noget.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Hr. Stavad for en kort bemærkning, og det må nok være den sidste i rækken af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det skal det blive, hr. formand.

Jeg ville også gerne konstatere, at jeg tror, vi er meget enige om hensigterne i denne sag, og jeg skal nøjes med at sige til fru Kirsten Jacobsen, at spørgsmålet om, hvorvidt man kunne skaffe et grundlag, absolut har været stillet. Jeg har i de samtaler, der har været ført, bedt om, at man vendte hver en sten for at se, om der på den ene eller den anden måde kunne skaffes et grundlag, der bragte os i en situation, der var til at leve med. For den retstilstand, vi har på dette område, er efter min opfattelse meget svær at leve med og i hvert fald ikke til at gå ud og forsvare over for borgerne. Men hvis vi gjorde noget, som vi vidste var ulovligt, mener jeg faktisk, at vi ville gøre noget, der svarer til det, regeringen har gjort over for Folketinget, da vi vedtog denne lovgivning, nemlig at forholde Folketinget oplysninger, som sagde, at sagen i hvert fald var meget tvivlsom. Og den situation vil vi ikke i Socialdemokratiet bidrage til, og jeg er glad for at konstatere, at det vil fru Kirsten Jacobsen heller ikke.

Skatteministeren (Peter Brixtofte):

Jeg kan fuldt ud bekræfte den fremstilling, hr. Stavad har givet. Der er ikke mangel på politisk vilje til at lave ligestilling og opkræve restancerne hos nogen partier, for alle partier er enige om, at det ikke er nogen heldig situation, vi er kommet i. Men når man får det juridiske råd meget klart, at det ikke kan lade sig gøre, skal man følge det, og derfor har de samme partier, der har haft viljen, måttet sige, at man måtte opgive at opkræve de restancer. Det er altså ikke et spørgsmål om politisk holdning eller politisk vilje, men det er et spørgsmål om jura.

For en ordens skyld vil jeg lige sige til hr. Jens Thoft, at jeg naturligvis er uenig i hans fremstilling af, hvad Folketinget har fået at vi-